

הדרת מלך

בראשות הרב אלון כהן שליט"א | רח' ויצמן 3 אזור

חיזוקים וחיידושים מקהילתנו המועטירה

הדלקת נרות: 16:37 יציאת השבת: 17:40 ר"ת: 18:17

גיליון 336

שמות

תש"פ

אפליקציית הטוב והמטיב - מורנו הרב אלון כהן שליט"א

משלו, אין אבא ואין אמא, נסיונות בקדושה של בחור צעיר, בית סוהר עד להודעה חדשה, ועם כל זאת כיון שהמהות היא אכפתיות מהסובב אותנו, הוא לא מפספס אחד שניתן לומר לו מלה טובה או עידוד וקלט בחושיו היהודיים והמיוחדים היכן ניתן ליישם את אפליקציית הטוב והמטיב שחייבת להיות אצל כל אחד ואחד מאיתנו. **אותו טוב שנשפיע על אחרים יהפוך אותנו להיות טובים יותר כיון שלאחר המעשים נמשכים הלבבות, ואור ההטבה משפיע קודם כל עלינו.** אדם שרוצה לעשות פיזיותרפיה למיודתיו וערכיו, למהותו היהודית ולייעודו המיטבי, שיחליט מכאן ולהבא לגמול חסד, לחפש למי ניתן לומר מלה טובה, לא לשכוח כי חיוך מוליד חיוך וחסד מוליד עולם נפלא. יש לדעת כי רבותינו למדונו שכל תרגיל ספורטיבי שאדם עושה, מחזק הוא שריר אחד בגופו, הרץ מחזק את שרירי הרגלים והמרים משקולות את שרירי הידים וכן הלאה. אולם אדם ששוחה בים או בבריכה מחזק הוא את כל שרירי הגוף, כיון שלשם כל יש להפעיל את כל חלקי הגוף. וכך בדיוק במיודתיו של האדם ענוה תחזק את המידה הזו בלבד, קדושה תחזק את הקדושה בלבד, אולם **נתינה וגמילות חסדים גורמת לאדם להיות טוב ומשודרג בכל חלקי מיודתיו, הן בענוה, הן בעין טובה, הן בכבוד הזולת וכן הלאה וכן הלאה.** כל אחד מאיתנו צריך לתור ולמקד לעצמו ברגע זה מטרה אחת שעליה "הוא מתלבש" ולקוח זאת כפרויקט של שדרוג אישיותו על ידי הטבה לזולת. בתוך ביתו לאשתו ולילדיו, לחברי קהילתו או לבני משפחתו המורחבת, וכך יזכה שהוא עצמו ברגע זה הופך להיות המרוויח הגדול מכח הפיכתו לאדם גדול ומיוחד בעולמו.

(אמנם צריך שלא תהיה התערבות זו באה כדי "לשווק" את עצמו, כוחו וגבורתו וחכמתו, אלא באמת רק כדי לעזור ולסייע). **משה רבינו מלמד אותנו כי דרגתו הלכה ונבנתה לא רק באוהלה של תורה, אלא גם באוהל של אכפתיות ואוהל של אהבת הבריות.** אותו סיפור היה גם כאשר משה רבינו בורח ממצרים ומגיע למדין. מיד בבואו רואה הוא עוולה גדולה שנעשית מול עיניו כאשר באו הרועים ומגרשים את בנותיו של יתרו, ומיד "ויקם משה וישען". מה אתה מתערב? אתה בסך הכל "עולה חדש", עוד לא נחתת וכבר אתה "מפריע" לכל הסדר הציבורי. אולם אצל משה רבינו דבר זה נמצא בנשמתו וכעצם מובנה באשיותו, כאשר רואים שמיד בהמשך הפסוק שמספר לנו שהושיע את אותן בנות עומד וגומל איתן חסד "וישק את "צאנאם. הצלת אותן מיד הרועים תמשיך הלאה, רשענום לך בחיים? אלא צורה אחרת של משה רבינו היא מהות של אכפתיות, חסד, סיוע, עזרה, הארת פנים ורוממות של כל מי שעומד ממולו. כל אחד ואחת צריכים לדעת כי כמה שנהיה צדיקים לעצמנו, לא נגיע בכך לשלימות, לברכה ולמיצוי עצמי. אדם צריך להתרגל לאכפתיות במעשה, בדיבור ובמחשבה. במעשה- לפעול בכל צורה אשר תהיה כדי שנעמוד ונסייע בעזרה גשמית למי שעומד מולי. בדיבור- על ידי עידוד, חיזוק, פרגון ורוממות כבודו ומעלתו של מי שצריך לכך. ובמחשבה- להתרגל לחשוב תמיד מי ממכריי וידידי צריך סיוע ועזרה. מי מהם לא חש בטוב ועל ידי הודעת ס.מ.ס אחת יכול אני לרומם את רוחו ולאמץ את לבו, וכן הלאה. אותו מושג נעלה של אכפתיות, נשחק מעט בדורנו והועם זהרו, כאשר למעשה הוא הוא היה היסוד הגדול והעצום למיוחדתנו כעם, כחברה, כקהילה וככל יחיד בפני עצמו. ראינו בהסטוריה היהודית כמה ישועה הביאה אותה אכפתיות ליוסף הצדיק כאשר דקה בוקר אחד את שני האסירים הפוליטיים של פרעה שקמו מהמיטה בלי מצב רוח, שאל אותם "מדוע פניכם רעים היום" ומשם התגלגל סיפור הצלתו עד שהפך למלך על כל העולם. וכי היו חסרים לו צרות פרטיות

שלום וברכה לכל אהובי נפשנו היקרים והחשובים מאד מאד. כאשר אדם רוצה לעשת לעצמו מבדק מה היא רמתו האישית וגודל טהרת הנפש שבקרבו, אין מודד גדול יותר מאשר התבוננות באיזו צורה ובאיזו כמות נותן הוא לאחרים. האם הוא שם לב שאשתו עצובה ובחוסר מצב רוח, וכיצד הוא מצליח לשמח ולעודד אותה. האם כאשר עושים מגבית בבית הכנסת הוא מרגיש באופן טבעי וחיובי כי זו לא שאלה כלל אם להיות שותף ולסייע, או שהוא מרגיש עול ותמיד בכאלו מקרים הוא "חייב" לרוץ להתפנות או ש"נוכר" שמחכים לו בבית. לפעמים אדם יכול לברוח ולהראות בסדר כלפי כל העולם שמסביבו, אולם מבחן העמידה האמיתי שלו מול המראה של עצמו, זה הוא בעצמו ומשם אי אפשר לברוח. אמנם גם כאשר אדם עומד מול המראה יכול הוא להתחבאות אחרי מגבת או סדין, ולומר לעצמו את כל התירוצים שבעולם מדוע הוא לא מספיק אכפתי, דואג לאחרים וחברתי עם כולם, אולם לא נשכח שאלו באמת רק תירוצים, ותירוצים כמו תירוצים, גם אם יהיו האמיתיים ביותר הם רק תירוצים. ומדוע? כי אחרי רוב ככל התירוצים מדוע לא לעזור ולסייע ישנן את אותן נגיעות אישיות שמונעות מהאדם להיות מסור כל כולו לכלל, ומטהרות הן את שרץ האנוכיות בק"ן טעמים. משה רבינו הולך בפרשתנו ברחוב ורואה שני יהודים "הולכים מכות". הוא יכול להתעלם ולומר מה זה נוגע לי, הוא יכול לשים עוד סדין ולומר שאולי זה חיסול חשבונות של אנשי העולם התחתון ולמה לי להסתבך, וכן הלאה תירוצים מתירוצים שונים. אולם אישיותו הזוהרת והאכפתית של משה רבינו לא נותנת לו לעשות זאת ולעבור על כך לסדר היום "והנה שני אנשים נצים- ויאמר לרשע למה תכה רעך" מה אתה מתערב? כי אכפת לי. אדם שאכפת לו שואף להועיל לחברה, לרוממה ולשדרגה בכל יכולתו והשגתו.

שבת שלום ואמור

כחמה במשפט אחד צריכים לחיות, לרצות ולהאוב הערה של האשה שבבית, יותר ממחאה של כל הסובבים...

נשות מלך	חופת מלכות	הדרת קודש	ילדים	חסדי המלך	בת מלך	בית הוראה	בית מלכות	כולל אברכים
	מכון להדרכת חתנים וכלות	מכון סת"ם ותשמישי קדושה	ירחון בנושא חינוך על טהרת הקודש	גמ"ח משפחות	מדרשייה לבנות		ייעוץ, הדרכה והכוונה בנושא טהרת המשפחה	

בשבת קודש

השיעור המרכזי

בהלכה, מוסר, השקפה, פרשת שבוע

מפי מורנו הרה"ג אלון כהן שליט"א

בשעה 14:00 תפילת מנחה ולאחר מכן השיעור המרכזי
שיעור תהילים לילדים וילדות הצדיקים
בהפרדה מלאה בשעה 13:00 פרסים למשתתפים

הלכות כבישת כבשים בשבת

1. אסור מדברי סופרים לכבוש במי מלח או בחומץ דבר שדרך לכבושו כגון מלפפונים, קישואים, כרובים, חצילים וכיוצ"ב. שכבוש דינו כמבושל לפיכך אסור למלוח ארבע או חמש חתיכות צנון ביחד אע"פ שבדעתו לאוכלם מיד והוא הדין לכל המינים שדרך לכבושן, אלא מטבל במלח חתיכה חתיכה ואוכל.
2. אולם מותר למלוח מס' חתיכות ביחד באופן שלפני כן או תיכף לאחר מכן יסחוט עליהם לימון או שמן.
3. צנצנת שהיו בה קישואים או מלפפונים כבושים במי מלח או חומץ והוציא ממנה כבושים לאכילה, ונוכח שעדין לא נגמרה כבישתם לגמרי אבל יש בהם טעם הכבישה, מותר להחזירם למקומם, על דעת לאכול אותם בו ביום בסעודה אחרת.
4. אסור למלוח בשר מבושל או ביצה מבושלת להניח אותם לאחר זמן כגון לסעודה אחרת בשבת, שדומה לכבוש כבשים.
5. מותר לפזר סוכר בשבת על תותי שדה להמתיקם ואף להשהותם זמן מה על דעת לאוכלם בו ביום מותר. והמחמיר לפזר סוכר ולאוכלם לאלתר תבוא עליו הברכה.

להאמין ללא היגיון ולזכות לניסים מעל ההיגיון

אישה חשוכת בנים הגיעה אל הרב ישראל דוב בער מווילדניק זצ"ל וביקשה ממנו ברכה להיפקד בזרע של קיימא. ידוע היה הרב ישראל דוב בער בנתינת 'סגולות' שהיו נראות מוזרות. מיד הוציא הרב מספר זרדים מן המטאטא, נתנם לאישה ואמר לה: "סעי לביתך, את הזרדים הללו בשלי במים, את המים תשתי, ויהיו לך בנים בעזרת הבורא". לקחה האישה את הזרדים מידי הרבי ונסעה לביתה שמחה ומאושרת. בבואה לביתה שאל אותה בעלה: "מה הייתה תשובת הרבי לבקשתך?" הראתה לו אשתו את הזרדים וסיפרה לו את כל אשר ציווה עליה הרב לעשות. פרץ בעלה בצחוק לעג גדול, וברוב כעסו חטף מידיה את הזרדים והשליכם החוצה מבעד לחלון. השכנים, שהיו אף הם חשוכי בנים, כששמעו את סיפוריה של האישה ואת קולות המריבה, יצאו לחצר, אספו את הזרדים הזרוקים, ביטלו אותם במים כעצת הרבי. האישה שתתה מן המים ונפקדה, ולאחר תשעה חודשים ילדה בן. כשהגיעה השמועה לאוזניו של הבעל הראשון, הוא התחרט מאד על שלא ציית לדברי הרבי, והחליט לנסוע בעצמו לוילדניק ולבקש את ברכת הרבי לבנים. בבואו למעונו, התחפש ועשה עצמו כאדם זר. הרבי שהיה בעל רוח הקודש אמר לו: "עתה כבר אינני יכול לעזור לך כלל, נתתי לך בנים, ואתה השלכת אותם החוצה מבעד לחלון. אף אחד אינו אשם בדבר, אלא אתה בעצמך..." תכלית קבלת הנס, הישועה, הפיכת החושך לאור יקרות היא האמונה. אדם מאמין במוצא פיהם של חכמים, ביכולת הבורא להפוך את המטבע על פיו כנגד כל הסיכויים, מעלה את סיכויי לזכות בנס ולקבל ישועה. על בורא עולם נאמר: "אין לו גוף ודמות הגוף, ראשון ואין ראשית לראשיתו..." בשכל הדברים לא נתפסים, קשה לתאר את הדברים במוח האנושי, ולכן גם להבין שניתן להפוך את הטבע קשה להבין. אך אם נפנים שבורא עולם הוא מעל לטבע, מעל להיגיון הפשוט שלנו, נוכל להאמין יותר, לבטוח, ולקבל ניסים גדולים. הרבה תלוי באמונה שלנו, להאמין שגם במצבים השפלים והחשוכים ביותר ניתן לראות אור גדול, ולזכות לראות ניסים גדולים...

שיעורי תורה שלא לפספסים...

בכל ערב בשעה 19:15 מתקיים שיעור תורה בנושאים שונים מפי אברכי בית מדרשו הי"ו הציבור מוזמן בשם ה'

בוא לגדול איתנו...

בבית מדרשו מתקיים לימוד בכלל ערב יחודי שבו כל מי שמגיע מקבל... חברותא שמתאימה בדיוק עבורו. הנך מוזמן לטעימה... אחריה כבר תגיע לבד...
לפרטים: 050-4143347

זמן איכות של אבא וכן

אבות ובנים

מוצ"ש בשעה 18:45

פרסים, הגרלות, הפתעות ועוד...

מעלה להיה...

מספרים על "החפץ חיים" זכר צדיק לברכה שנסע פעם בעגלה, ובאמצע הדרך הרגיש שהעגלה נעצרה, המתין הרב שהעגלה תמשיך בדרכה, אך כשראה שהעגלה לא נוסעת, הביט מהחלון וראה שהעגלון עומד בתוך פרדס וקוטף פירות, ומידי פעם מסתכל ימינה ושמאלה לראות שאין אנשים, ושוב ממשיך לקטוף. צעק עליו הרב מתוך העגלה: רואים אותך!! רואים אותך!! כששמע זאת העגלון עזב את הכל עלה לעגלה והתחיל לדהור עם הסוסים כדי שלא יתפסוהו. לאחר כברת דרך פנה העגלון לרב ושאל אותו: רבי, מי ראה אותי? ענה לו הרב: הקדוש ברוך הוא ראה אותך, הסתכלת ימינה ושמאלה, ושכחת להסתכל למעלה...!!!

זמני תפילות

שחרית מניין א' בשעה 6:00, מניין ב' בשעה 7:45
מנחה 20 דקות לפני השקיעה,
דרשת מורנו הרב שליט"א,

ערבית לאחר צאת הכוכבים, ערבית מניין שני בשעה 20:00
זמני השיעורים והלימוד בבית המדרש

ימים א' עד ה' כולל יום/ אברכים מהשעה 9:00 עד 13:00 - 14:00 עד 17:00
כולל יום בעלי בתים מהשעה 9:00 עד 12:00
השיעור הקבוע שלך כל יום בשעה 19:15 מפי אברכי הכולל
מוסר, הלכה, פרשת שבוע

זמני תפילות שבת קודש

מנחה ערב שבת 10 דקות לפני הדלקת נרות
שחרית בשעה 7:15, שיעור תהילים לילדים בשעה 13:00
מנחה בשעה 14:00 ולאחר מכן שיעור מפי מורנו הרב. ערבית בזמן צאת השבת

העלון מוקדש לרפואתו של מורנו הרה"ג חיים בן שרה שליט"א